

Пророк

Михайло Лермонтов

Михайло Лермонтов
Пророк

(Переклад Миколи Зерова)

Відколи вічний дав суддя
Мені всевідання пророче,
Сторінки злості й зопсуття
Скрізь увижають віщі очі.
Я скрізь любов вістити став
І правди чистої науку,
А темний люд на мене зняв
Озброєну камінням руку.
Утік із міста я, нагий,
Жалоби попелом укритий,
І от в пустелі кам'яній
Живу, господнім даром ситий.
По слову вічного, земне
Мені покірне там створіння,
І зорі слухають мене
І сиплють радісне проміння.
Коли ж по вулицях міських
Іду поспішною ходою,
Старих я чую прикрий сміх
І слово, значене хулою:
"Дивіться, діти, приклад вам:
Був гордий, розійшовся з нами,
Хотів запевнить нас, що сам
Говорить бог його устами.
Дивіться ж, діти, онде він,-
Який похилий і знебулий,
Похмурий, темний, як зігнули

Його зневага і проклін!"

Переклад Грязнова Олександра Андрійовича

Відколи дав мені творець
Гірке всевідання пророків,
Читаю я в пітьмі сердець
Сторінки злоби і пороків.

Став проголошувати я
Учення, господом натхнене,
Та паства заздрісна моя
Жбурляла камені у мене.

Посипав попелом главу
І геть пішов я манівцями.
Один в пустелі я живу,
Як пташка, божими дарами.

Там вищій волі завдяки
Мені покірні всі створіння;
І навіть слухають зірки,
На землю сиплячи проміння.

Коли ж крізь місто гамірне
Я пробираюся нагально,
То старці, стрівши мене,
Онукам вказують повчально:

"Ось приклад гордощів для вас!
Він хизувався перед нами:
Переконати здумав нас,
Що бог рече його вустами!

Ви дурня бачите цього?
Який обідраний, негідний,
Який худий, похмурий, бідний,
Як зневажають всі його!"